Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 30. Warszawa, dnia 30 października 1928 r. Rok X.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 90 gr., poleconą 1 zł. 30 gr. Prenumerata kwartalna 5 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. wewn. 24, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Przepisy ogólne.

341.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 września 1928 r.

o Medalu Pamiątkowym Za Wojnę 1918—1921.

Na podstawie art. 18 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. Pr. Nr. 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W celu przekazania pamięci potomnych wysiłku Narodu o utrwalenie niepodległości i zabezpieczenie granic Ojczyzny w wojnie 1918—1921 r. ustanawia się Medal Pamiątkowy Za Wojnę 1918—1921.

§ 2.

Medal o średnicy 35 mm. wybity w bronzie posiada: na stronie prawej wizerunek orła państwowego z krzyżem orderu wojskowego „Virtuti Militari", zawieszonym na wstędze na szyji, po bokach daty 1918—1921; na stronie odwrotnej w wieńcu dębowym dwuwierszowy napis: „Polska Swemu Obrońcy".

Medal noszony jest na lewej piersi po Medalu za Ratowanie Ginących, a przed orderami i odznaczeniami zagranicznemi oraz przed innemi medalami polskiemi, na wstążce z mory szerokości 37 mm. Środek wstążki stanowi pionowy pas

niebieski koloru wstążki orderu Virtuti Militari szerokości 13 mm., po bokach tego pasa biegną pionowe paski symetrycznie rozmieszczone w następującym porządku: najbliżej czarny pasek szerokości 2 mm., następnie biały szerokości 2 mm., poczem amarantowy koloru wstążki Krzyża Walecznych szerokości 5 mm., w końcu biały szerokości 2 mm. Wstążka obramowana jest z obu stron paskiem koloru niebieskiego.

§ 3.

Prawo otrzymania medalu służy tym, którzy w okresie od 1 listopada 1918 r. do 18 marca 1921 r.:

a) jako żołnierze:

1)polegli lub byli ranni bez względu na czas trwania ich służby,

2) zmarli skutkiem choroby, nabytej w polu, lub z powodu niesienia rannym i chorym żołnierzom pomocy sanitarnej bez względu na czas trwania ich służby,

3) conajmniej przez trzy miesiące pełnili służbę w formacjach linjowych w polu, względnie jako ochotnicy po wezwaniu Rady Obrony Państwa z dnia 3 lipca 1920 r. pełnili służbę w formacjach linjowych w polu przynajmniej przez dwa miesiące,

4) conajmniej przez pięć miesięcy pełnili służbę czynną;

b) jako osoby cywilne:

1) współdziałając (ochotniczo lub w wykonywaniu swego obowiązku służbowego) z wojskiem w polu, polegli lub byli ranni bez względu na czas trwania ich służby,

2) zmarli skutkiem choroby, nabytej przy wpsdłóziałaniu z wojskiem w polu, lub z powodu niesienia żołnierzom pomocy sanitarnej, bez względu na czas trwania ich służby,

3) conajmniej przez pięć miesięcy współdziałali z wojskiem w polu, względnie nieśli żołnierzom w polu pomoc sanitarną lub duchową,

4) conajmniej przez dziewięć miesięcy nieśli pomoc sanitarną żołnierzom w kraju, względnie współdziałali z wojskiem w kraju w zabezpieczeniu mienia wojskowego,

c) jako cudzoziemcy współdziałali z wojskiem polskiem w polu.

§ 4.

Osoby, którym prawo do medalu zostało przyznane, nabywają medal na koszt własny.

§ 5.

Medal będzie wybity przez Mennicę Państwową.

§ 6.

Prawo przyznawania medalu przysługuje Ministrowi Spraw Wojskowych, który uprawnienia swoje może przelać na władze mu podległe.

§ 7.

Prawo do medalu tracą uprawnieni do posiadania go w wypadkach, w których wedle obowiązujących ustaw karnych wskutek skazania karnosądowego następuje utrata orderów i odznaczeń.

Osobom, którym wedle obowiązujących ustaw karnych nie mogą być przez czas trwania skutków karno-sądowego skazania nadane ordery i odznaczenia, nie może być przyznany medal przed ustaniem tych skutków.

§ 8.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

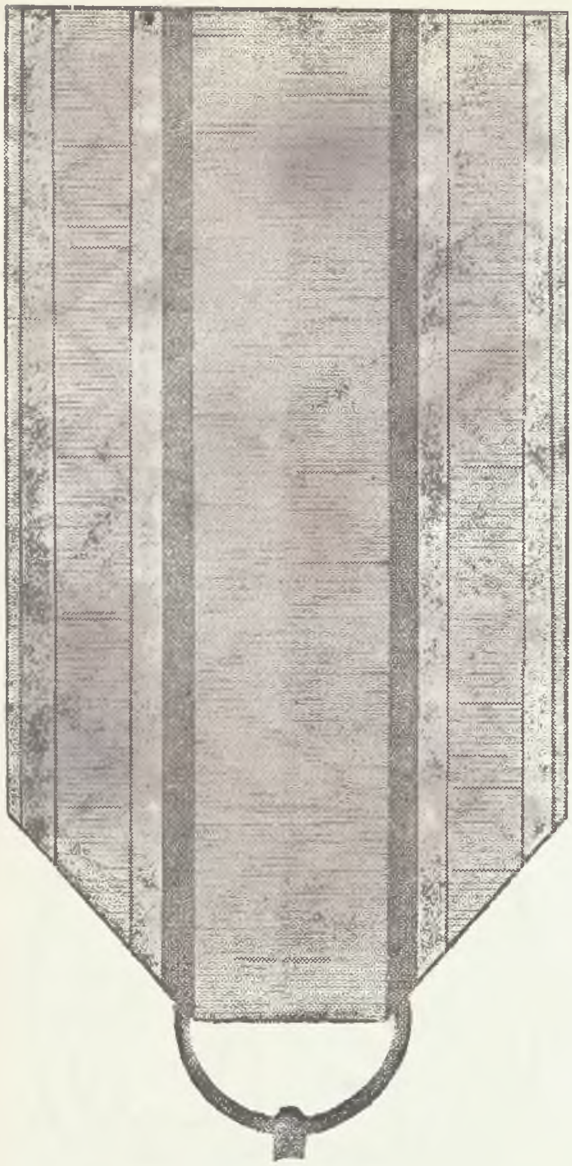
Prezes Rady Ministrów:
(—) K. Bartel.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:
(—) Daniel Konarzewski.

Wzór powiększony.

(Monitor Polski z dnia 9 października 1928 r. Nr. 233, poz. 533).

342.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 września 1928 r.

w sprawie medalu Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości.

Na podstawie art. 18 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. Pr. Nr. 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Na pamiątkę dziesięciolecia odrodzenia Państwa Polskiego, które, po przeszło stuletniej niewoli dzięki krwawym wysiłkom na polach walk i niezmordowanej pracy najlepszych swych synów, zostało powołane na nowo do życia, ustanawia się Medal Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości.

§ 2.

Medal Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości o średnicy 35 mm. wybity jest z bronzu i posiada na stronie prawej wizerunek głowy Marszałka Józefa Piłsudskiego, na stronie odwrotnej alegorję pracy z napisem: 1918 — 1928.

§ 3.

Medal noszony jest na lewej piersi na wstążce z mory szerokości 38 mm. barwy chabrowej — po Medalu Pamiątkowym za Wojnę 1918 — 1921, a przed orderami i odznaczeniami zagranicznemi.

§ 4.

Prawo otrzymania medalu służy tym, którzy pełniąc nienagannie służbę państwową — wojskową albo cywilną, służbę samorządową albo służbę w innych instytucjach publiczno-prawnych w czasie od dnia 11 listopada 1918 r. do dnia 11 listopada 1928 r.:

a) odbyli czynną służbę wojskową w charakterze wojskowych zawodowych lub niezawodowych lub

b) pełnili faktyczną służbę w urzędach (instytucjach) państwowych, samorządowych, lub w innych instytucjach publiczno-prawnych, a to przez okres conajmniej pięciu lat, licząc służbę określoną w punktach a) i b) łącznie.

§ 5.

Medal nie może być przyznany osobom, które w okresie od dnia 11 listopada 1918 r. do dnia 11 listopada 1928 r. zostały z powodu popełnionych przestępstw ograniczone w używaniu praw obywatelskich lub też zostały ukarane sądownie za dezercję.

§ 6.

Prawo przyznania medalu przysługuje Prezesowi Rady Ministrów i poszczególnym Ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania. Prezes Rady Ministrów i Ministrowie mogą to uprawnienie przelać na władze podległe.

§ 7.

Osoby, którym prawo do medalu zostało przyznane, nabywają go na koszt własny.

§ 8.

Medal będzie wybity przez Mennicę Państwową.

§ 9.

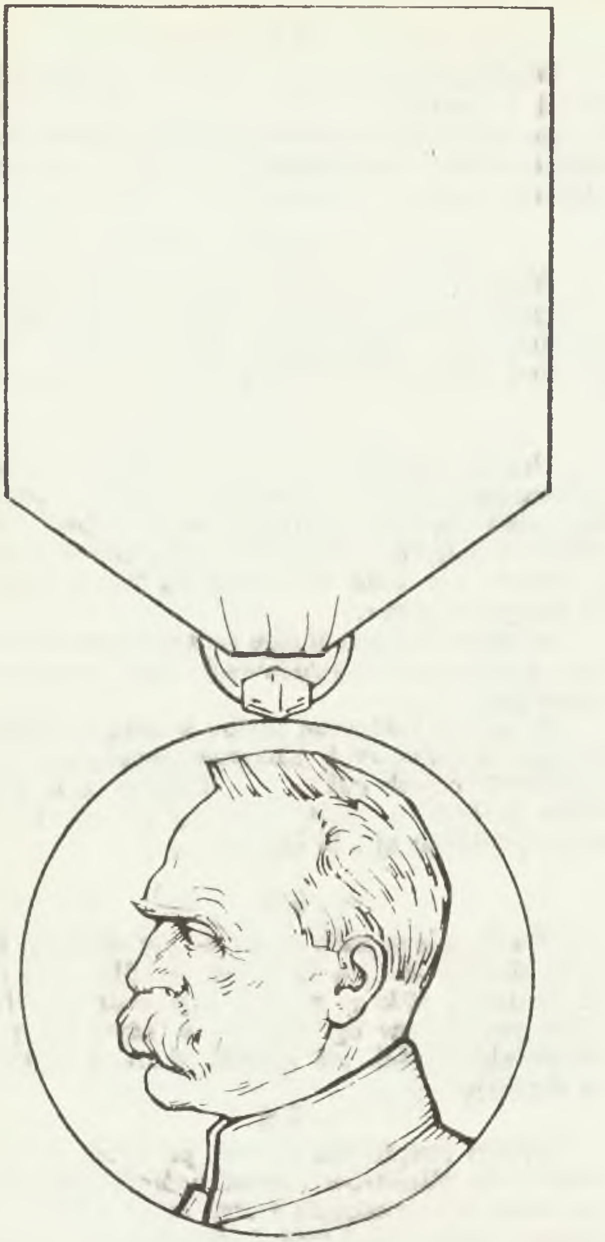
Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz poszczególnym Ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

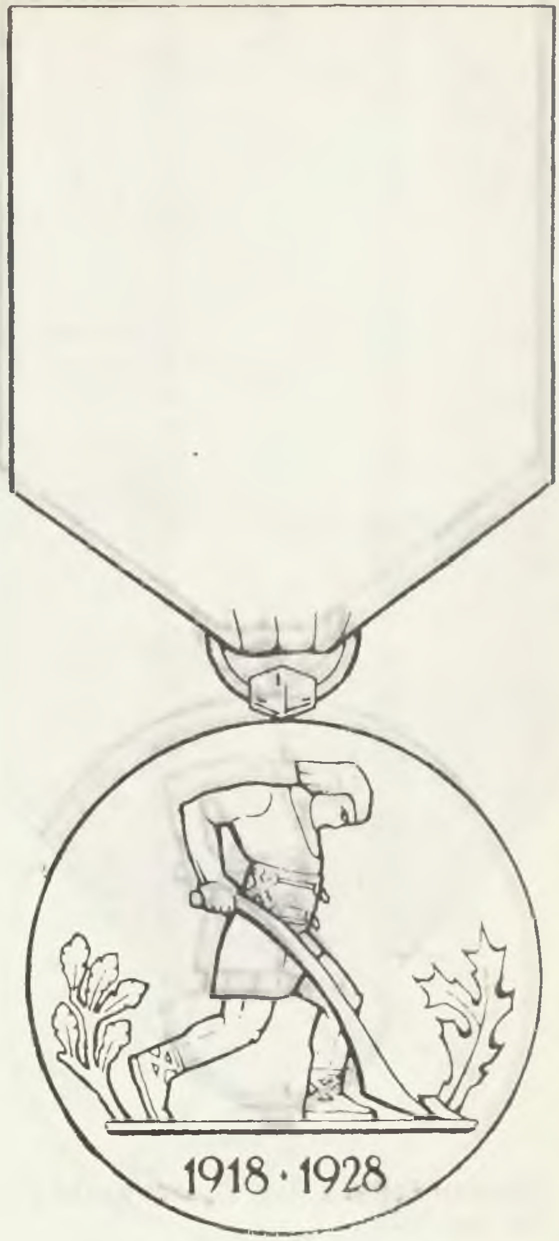
§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *K. Bartel.*

Wzór powiększony.

(Monitor Polski z dnia 13 października 1928 r. Nr. 237, poz. 543).

343.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w porozumieniu z Ministrami Pracy i Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości

z dnia 17 września 1928 r.

w sprawie zaopatrzenia byłych skazańców politycznych.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o zaopatrzeniu byłych skazańców politycznych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 245) zarządza się co następuje:

§ 1. Były skazaniec polityczny, ubiegający się o przyznanie zaopatrzenia, winien wnieść prośbę do Ministerstwa Skarbu przy dołączeniu dowodów, wykazujących prawo do zaopatrzenia.

Jako dowody — winny być dostarczone w pierwszym rzędzie oryginały lub uwierzytelnione odpisy wyroków, skazujących na karę ciężkich robót — względnie pozbawienia wolności— lub wyroków — względnie zarządzeń — skazujących na zesłanie.

W razie niemożności dostarczenia takich dowodów — co winno być w prośbie wyraźnie zaznaczone i uzasadnione — mogą być uwzględnione i inne dowody, uznane przez prawo, np. dowód ze świadków i. t. d.

Przy dowodzie ze świadków winni świadkowie dokładnie podać, skąd znane są im okoliczności przez nich poświadczane.

Powyższe postanowienia mają odpowiednie zastosowanie także do wypadków, gdy dostarczenie np. świadectwa urodzeń, związku małżeńskiego, śmierci — jest niemożliwe.

§ 2. Prócz wymienionych dowodów — winien były skazaniec polityczny dołączyć do podania:

1) świadectwo urodzenia,

2) zaświadczenie powiatowej władzy administracji ogólnej, stwierdzające, że interesowany nie posiada żadnego majątku i nie ma zapewnionych środków utrzymania,

3) gdy interesowany nie ukończył jeszcze 55-u lat życia — zaświadczenie powiatowej władzy administracji ogólnej, stwierdzające niezdolność do zarobkowania z równoczesnem wyszczególnieniem powodów niezdolności.

Stwierdzenie takie winny wydawać powiatowe władze administracji ogólnej miejsca zamieszkania byłego skazańca politycznego na jego prośbę.

§ 3. Zaopatrzenie dla żonatych otrzymuje były skazaniec polityczny wtedy, jeżeli żona pozostaje na jego utrzymaniu lub prowadzi z nim wspólne gospodarstwo.

W razie separacji od stołu i łoża — względnie rozwodu — otrzymuje były skazaniec polityczny zaopatrzenie w wymiarze dla żonatych, jeżeli złoży dowód, że jest sądownie obowiązany do utrzymania żony.

Żony byłego skazańca politycznego nie uwzględnia się przy wymiarze zaopatrzenia, jeżeli pozostaje ona na służbie państwowej lub samorządowej — względnie jeżeli pobiera ona z tytułu takiej służby zaopatrzenie lub pobiera zaopatrzenie jako były skazaniec polityczny.

Kobieta były skazaniec polityczny otrzymuje zaopatrzenie w wymiarze dla żonatych tylko w tym wypadku, jeżeli mąż wskutek niezdolności do pracy znajduje się na jej utrzymaniu.

§ 4. Celem wymierzenia zaopatrzenia w wymiarze dla żonatych — winien były skazaniec polityczny przedłożyć świadectwo zaślubin, poświadczenie powiatowej władzy administracji ogólnej, stwierdzające, że żona pozostaje na jego utrzymaniu — względnie prowadzi z nim wspólne gospodarstwo domowe oraz, że żona nie pobiera żednego uposażenia lub zaopatrzenia z funduszów państwowych — względnie samorządowych — a nadto ewentualnie orzeczenie właściwego sądu, stwierdzające, że jest obowiązany do alimentów na rzecz żony.

Kobieta były skazaniec polityczny, ubiegająca się o zaopatrzenie w wymiarze dla żonatych, winna przedłożyć:

a) świadectwo ślubu,

b) poświadczenie powiatowej władzy administracji ogólnej, że mąż wskutek niezdolności do pracy znajduje się na jej utrzymaniu i nie pobiera żadnego zaopatrzenia z funduszów państwowych względnie samorządowych.

§ 5. Osoby, uprawnione do pobierania zaopatrzeń na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 245) otrzymują zaopatrzenie bez względu na przynależność państwową.

§ 6. Na udokumentowane w przedstawiony sposób podanie otrzymuje były skazaniec polityczny dekret przyznania zaopatrzenia ze wskazaniem izby skarbowej, która zarządzać będzie jego wypłatę za pośrednictwem P. K. O. (wzór Nr. 1) lub też odmowną decyzję z podaniem powodów odmowy.

Wypłatę zaopatrzenia zarządza właściwa izba skarbowa po otrzymaniu od Ministerstwa Skarbu odpisu dekretu, wysłanego do byłego skazańca politycznego.

O wszelkich zmianach, mających wpływ na pobieranie — względnie zmniejszenie — zaopatrzenia, np. uzyskanie stanowiska w służbie państwowej lub samorządowej przez byłego skazańca politycznego — względnie jego żonę — śmierć żony, unieważnienie małżeństwa, separacja z obowiązkiem lub bez obowiązku alimentacji, zawarcie związku małżeńskiego, osiągnięcie środków zapewniających utrzymanie, prawomocne skazanie za czyn karygodny i t. d. — należy bezzwłocznie zawiadomić izbę skarbową, która wypłaca zaopatrzenie, dołączając odpowiednie dokumenty: jak metrykę śmierci, wyrok sądowy, metrykę ślubu i t. d. Również wszelkie władze administracyjne i sądowe, których orzeczenia — względnie wyroki — będą miały wpływ na wypłatę zaopatrzenia, winny natychmiast podać swe orzeczenie — względnie wyrok — do wiadomości właściwej izbie skarbowej.

§ 7. Podania w sprawie leczenia i protezowania na koszt Skarbu Państwa winien były skazaniec polityczny wnosić do władzy powiatowej administracji ogólnej przy równoczesnem dołączeniu odpisu dekretu, którym mu przyznano zaopatrzenie, oraz udowodnieniu, że choroba lub kalectwo jego pozostaje w związku z działalnością wspomnianą w art. 1 punkt a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 245).

§ 8. Prośbę w sprawie przyjęcia na koszt Skarbu Państwa do domów dla inwalidów i weteranów winien były skazaniec polityczny wnosić do urzędu wojewódzkiego przy dołączeniu odpisu dekretu, którym mu przyznano zaopatrzenie, oraz zaświadczenia władzy powiatowej administracji ogólnej, stwierdzającego jego niedołęstwo i brak opieki domowej.

Zarząd domu dla inwalidów i weteranów, do którego przyjęto byłego skazańca politycznego, winien natychmiast zawiadomić wypłacającą za-

opatrzenie izbę skarbową o dniu faktycznego przybycia byłego skazańca politycznego do zakładu — celem zmniejszenia zaopatrzenia do $^1/_5$ części. Również tenże zarząd ma obowiązek zawiadomić właściwą izbę skarbową o dniu, w którym były skazaniec polityczny zakład opuścił. Z dniem pierwszym miesiąca, następującego po dniu opuszczenia zakładu, następuje wypłata normalnego zaopatrzenia.

§ 9. Wdowy i sieroty po byłych skazańcach politycznych, ubiegające się po raz pierwszy o przyznanie zaopatrzenia, winny wnieść odpowiednie prośby do Ministerstwa Skarbu, dołączając dowody działalności męża — względnie ojca — wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, a nadto metrykę ślubu — względnie metryki lub świadectwa urodzeń, — metrykę śmierci męża — względnie ojca, poświadczenie powiatowej władzy administracji ogólnej stwierdzające, że wdowa do chwili śmierci męża pozostawała na jego utrzymaniu — względnie, że do jej utrzymania był sądownie zobowiązany — oraz, że wdowa — względnie sieroty nie pobierają żadnego uposażenia lub zaopatrzenia z funduszów państwowych lub samorządowych.

§ 10. Wdowa i sieroty po byłym skazańcu politycznym, który otrzymał już dekret przyznania zaopatrzenia, ubiegające się o przyznanie zaopatrzenia wdowiego lub sierocego, winny wnosić prośby do Ministerstwa Skarbu, dołączając odpis dekretu przyznania zaopatrzenia zmarłemu mężowi — względnie ojcu — oraz wszelkie inne załączniki, wymienione w § 9 z wyjątkiem dowodów o działalności politycznej.

§ 11. Prawo do zaopatrzenia wdowy lub sierot po byłym skazańcu politycznym rozpoczyna się z dniem pierwszym miesiąca, następującego po dniu zgłoszenia się i wykazniu prawa do zaopatrzenia dla wdów i sierot, wymienionych w § 9 nie wcześniej jednak, jak od 1 kwietnia 1928 r., zaś dla wdów i sierot, wymienionych w § 10 — od dnia pierwszego miesiąca, następującego po dniu śmierci męża — względnie ojca — o ile roszczenie zostało zgłoszone w ciągu roku od dnia śmierci, w razie zaś zgłoszenia roszczenia po upływie roku — od pierwszego dnia miesiąca, następującego po zgłoszeniu się i wykazaniu prawa.

Odnośnie wymiaru i wypłaty zaopatrzenia dla wdów (sierot) po byłych skazańcach politycznych mają zastosowanie postanowienia §§ 5 i 6 niniejszego rozporządzenia.

Wdowy — względnie sieroty — otrzymują dekrety przyznaia zaopatrzeń według wzoru Nr. 2.

§ 12. Zaopatrzenie dla byłych skazańców politycznych, wdów i sierot wypłaca się miesięcznie zgóry.

W razie zawieszenia wypłaty zaopatrzenia — względnie wygaśnięcia prawa do zaopatrzenia — wypłatę zaopatrzenia wstrzymuje się z końcem tego miesiąca, w którym nastąpił fakt powodujący zawieszenie — względnie wygaśnięcie prawa do zaopatrzenia.

§ 13. Najpóźniej do dni 30-u od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia winno stowarzyszenie byłych więźniów politycznych zaproponować Ministrowi Skarbu 6 osób celem powołania z pośród nich dwóch przedstawicieli do komisji kwalifikacyjnej w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

W razie śmierci lub ustąpienia z komisji kwalifikacyjnej jednego lub obu przedstawicieli z liczby zaproponowanych przez stowarzyszenie byłych więźniów politycznych, winno stowarzyszenie to na wezwanie Ministra Skarbu, do dni 30-u przedstawić nową listę osób, proponowanych na wakujące miejsca.

§ 14. Komisja kwalifikacyjna obraduje według wewnętrznego regulaminu, uchwalonego przez komisję na pierwszem posiedzeniu, a zatwierdzonego przez Ministra Skarbu.

Pierwsze posiedzenie komisji winno być zwołane najpóźniej do dni 60-u po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia.

Zamiejscowi członkowie komisji kwalifikacyjnej, zawezwani przez przewodniczącego na posiedzenie, otrzymują zwrot kosztów przejazdu II klasą w obie strony, tudzież przez cały czas trwania obrad komisji pobierają diety w wysokości przysługującej każdorazowo funkcjonarjuszom państwowym VIII st. sł.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*
Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*
Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Załączniki do rozp. Min. Skarbu z dn. 17 września 1928 r. (poz. 767).

Wzór Nr. 1

MINISTERSTWO SKARBU
Nr.

Dekret dla byłego skazańca politycznego.

I.

Do
Pana . . . .
w . . . . .

Przyznaję Panu (i) na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 245), jako byłemu skazańcowi politycznemu, zaopatrzenie od 1 . . . . . 19 . . począwszy, w myśl art. 2 tego rozporządzenia według stawki dla samotnych (żonatych).

Wypłatę powyższego zaopatrzenia zarządza równocześnie izba skarbowa w . . . . . za pośrednictwem P. K. O.

Minister Skarbu

II.
na odpisie Eksp. I.
Izbie Skarbowej
w . . . . .

do wykonania.

Wzór Nr. 2.

MINISTERSTWO SKARBU
Nr.

Dekret dla wdów i sierot po byłych skazańcach politycznych.

I.

Do
Pani (Pana) . . . .
w . . . . .

Przyznaję Pani (u) na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 245), jako wdowie (sierotom) po byłym skazańcu politycznym, zaopatrzenie od 1 . . . . . . 19 . . począwszy, według art. 3 powyższego rozporządzenia — a to w wysokości dla Pani 62 zł. 50 groszy miesięcznie, dla pozostałych sierot:

. . . . . ur. . . . . do . . . . .
. . . . . ur. . . . . do . . . . .
. . . . . ur. . . . . do . . . . .

po ¼ (½) zaopatrzenia wdowy, t. j. po . . . .
razem . . . . . miesięcznie.

Wypłatę powyższego zaopatrzenia zarządza równocześnie izba skarbowa . . . . . .
za pośrednictwem P. K. O.

Minister Skarbu

II.
na odpisie I.
Izbie Skarbowej
w . . . . .

do wykonania.

(Dz. U. R. P. z dnia 12 października 1928 r. Nr. 87, poz. 767).

344.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 września 1928 r.

o wysokości sumy, do jakiej mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe, jako wadja przy przetargach oraz kaucje na zabezpieczenie wszelakiego rodzaju umów lub zaliczek wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

Termin płatności kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozyt. w złotych
	A. Papiery Państwowe		
1. IV. i 1. X.	6% poż. dol.—1920 r. (Dz. U. R. P. z 1919 r. Nr. 29 poz. 252).	dol. 100	610
1. II. i 1. VIII.	10% poż. kol. Serja I (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 5 poz. 40), oraz (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 83 poz. 798)	frank. zł. 100	145
2. I. i 1. VII.	5% państw. poż. konw. (Dz. U. R. P. z 1928 Nr. 25 poz. 212)	zł. 100	55
2. I. i 1. VII.	5% konwers. poż. kol. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 89 poz. 509)	zł. 100	50
1. II. i 1. VIII.	5% obl. Serja II prem. poż. dol. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 129 poz. 919)	dol. 5	40
15. X. i 15. IV.	7% poż. stabilizac. z r. 1927 (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 88 poz. 789)	dol. 100 Ł 100	650 3200
1 IV i 1/X	4% prem. poż. inwest. (Dz. U. R. P. z 6/II. 1928 r., Nr. 14, poz. 99)	w złocie 100 zł.	90
	B. Listy zastawne i obligacje państwowych instytucyj kredytowych.		
30. VI. i 31. XII.	8% list zast. B. G. K. opiewające na złote w złocie, Serja A, B, C, D, E.	w złocie [1]) 100 zł.	125
1. IV. i 1. X.	8% obl. komun. B. G. K. opiewające na złote w złocie wzgl. franki szwajc., wzgl. dolary, funty szterl., lub floreny holenderskie	w złocie [1]) 100 Zł.	125
1. IV. i 1. X.	4½% list zast. b. Banku Krajowego Serja II, III, IV, V przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote	100 Zł.	40
1. IV. i 1. X.	4% konw. list zast. b. Banku Krajowego Serja II, III, IV, V przejęte i skonwertowane przez Bank Gosp. Kr. na złote	100 Zł.	35
1. IV. i 1. X.	4½% obl. komun. b. Banku Krajow. Serje B, C, D, przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote	100 Zł.	40
1. IV. i 1. X.	4% obl. komun. b. Banku Kraj. przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote	100 Zł.	35
2. I. i 2. VII.	8% list. zast. Państw. Banku Roln. Serji I	w złocie[1]) 100 zł.	125
	C. Listy zastawne instytucyj kredytowych prywatnych, Gwarantowanych przez Skarb Państwa.		
1. IV. i 1. X.	7 i 8% listy zast. Tow. Kred. Przem. Pol. (Dz. U. R. P. Nr. 112 ex 1920 poz. 737)	Ł. 1	30
	D. Listy zastawne i obligacje krajowych towarzystw kredytu długoterminowego za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem) w rozumieniu p. 4 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. (Dz U. R. P. Nr. 17, poz. 141)		75% ceny giełdowej
	E. Akcje Banku Polskiego	Zł. 100	100

Papiery wartościowe przyjmowane jako wadja i kaucje winny być zaopatrzone w bieżący kupon.

Uprzednie obwieszczenia w tymże przedmiocie tracą moc obowiązującą.

Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: (—) *G. Czechowicz.*

---

[2]) Według parytetu złotego określonego art. 1 rozp. Prez. Rzecz. z dn. 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 65, względnie 172 zł. w złocie według parytetu ustalonego art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 5. XI. 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855) w sprawie zmiany ustroju pieniężnego.

(Mon. Pol. z dn. 6.X. 1928 r. Nr. 231, poz. 530).

Organizacja władz.

345.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 września 1928 r.

w przedmiocie zmiany przepisu § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. w przedmiocie zmiany §§ 16 i 18 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1927 r. o współdziałaniu Władz i Urzędów skarbowych, oraz podległych im organów wykonawczych z działu podatków pośrednich (akcyz) i monopolów w nadzorze nad przedsiębiorstwami i zakładami Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Na podstawie art. 21 i 62 ustawy z dnia 1-go czerwca 1922 r. o Monopolu Tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409), oraz w związku z § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1926 roku o organizacji Polskiego Monopolu Tytoniowego (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 742) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Paragraf 18 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1927 r. o współdziałaniu władz i urzędów skarbowych w nadzorze nad przedsiębiorstwami i zakładami Polskiego Monopolu Tytoniowego w brzmieniu, ustalonem § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. Min. Sk. Nr. 12, poz. 169 i „Monitor Polski" Nr. 83, poz. 131) otrzymuje następujące brzmienie:

„W ciągu roku obrachunkowego a nadto przy likwidacji, oraz w razie uzasadnionego podejrzenia o nadużycia w każdym czasie przeprowadza generalną rewizję w państwowych fabrykach wyrobów tytoniowych komisja, złożona z wyznaczonego przez prezesa izby skarbowej urzędnika jako przewodniczącego, z naczelnika właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych lub wyznaczonego przez niego zastępcy z pośród urzędników tego urzędu, jednego urzędnika kontroli skarbowej, wyznaczonego przez izbę skarbową, oraz kierownika przedsiębiorstwa lub zakładu, względnie jego zastępcy lub też urzędnika rachunkowego specjalnie do tej czynności przez kierownika wyznaczonego.

W wypadku stwierdzenia w toku rewizji jakichś nieprawidyowości, względnie niezbędnej potrzeby uczestniczenia w komisji przedstawiciela Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, przewodniczący komisji winien bezzwłocznie powiadomić o tem Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, która według swego uznania wyśle do komisji swego delegata.

Normalne rewizje generalne winny być dokonywane w państwowych fabrykach wyrobów tytoniowych po upływie każdego ćwierćrocza i obejmować kolejno co ćwierćrocze jeden dział pracy fabrycznej tak, by każda fabryka była kontrolowana w całości przynajmniej raj jeden w ciągu roku obrachunkowego".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(Monitor Polski z dnia 12 października 1928 r. Nr. 236, poz. 541).

Opłaty stemplowe.

346.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

184. *(art. 16).* W statutach stowarzyszeń zazwyczaj jeden z początkowych paragrafów podaje- jakie są **cele** stowarzyszenia, a paragraf następny: jakiemi **środkami** ono zamierza cele swe osiągnęć. Aby ustalić, czy do pewnego stowarzyszenia ma zastosowanie art. 16 u. o. s., **należy** zbadać nietylko postanowienia statutu, **które** określają cele, lecz także te, które tyczą się środków.

Jeżeli według statutu zadaniem stowarzyszenia lub fundacji jest wykonywanie kultu religijnego albo działalność naukowa, oświatowa lub dobroczynna, to zastosowaniu art. 16 nie przeszkadza okoliczność, iż dane stowarzyszenie lub fundacja — chcąc osiągnąć środki **materjalne,** umożliwiające wykonywanie właściwej działalności— nie ogranicza się do składek, darowizn i zapisów, lecz nadto wykonywa **przedsiębiorstwa zarobkowe** np. prowadzi gospodarstwo rolne, zakład przemysłowy lub handlowy (drukarnię, księgarnię) urządza koncerty lub zabawy itp. (L. D. V. 7037/6/28).

185. *(art. 82).* Jeżeli sporządzono pismo, stwierdzające umowę w przedmiocie otwarcia kredytu i uiszczono od niego opłatę, przewidzianą w art. 134 (ustępie drugim) u. o. s., a następnie sporządzono drugie pismo, w którem osoba korzystająca z kredytu — podając istotną treść umowy w przedmiocie otwarcia kredytu — oświadcza, że na zabezpieczenie wierzytelności, mogących wyniknąć z tego kredytu **„ceduje"** osobie, która udzieliła kredytu, swoją wierzytelność wobec osoby trzeciej, to owo drugie pismo przedstawia się w myśl art. 6 (ustępu pierwszego) u. o. s. jako pismo, stwierdzające umowę o ustanowienie zastawu tytułem kaucji i podlega opłacie stemplowej w wysokości 3 zł. na mocy art. 82 (punktu 6) u. o. s.

Art. 66 u. o. s. nie ma w tym przypadku zastosowania, gdyż nie następuje ani sprzedaż wierzytelności, ani zamiana jej na inną rzecz ruchomą, ani też przelew wierzytelności celem spłacenia długu, istniejącego już w chwili sporządzenia aktu cesji (L. D. V. 6779/6/28).

186. *(art. 90 i 91).* Umowa między przedsiębiorstwem przemysłowem, mającem siedzibę w Polsce, ze spedytorem zagranicznym o uskutecznienie przewozu towarów, eksportowanych przez owo przedsiębiorstwo zagranicę, mieści się — w myśl wykładni Nr. 68 ogłoszonej w N-rze 17 Dz. Urz. Min. Skarbu z r. 1927 -- w zakresie tego przedsiębiorstwa przemysłowego, które zawiera umowę ze spedytorem zagranicznym. Umowa taka zatem, względnie rachunki spedytora, stwierdzające wykonanie tej umowy, podlegają w myśl art. 90 (punktu „a" oraz ustępu drugiego) u. o. s. oraz zgodnie z wykładnią Nr. 149, ogłoszoną w N-rze 15 Dz. Urz. Min. Skarbu z r. 1928, opłacie stemplowej w wysokości 0,2% od należności za usługi, przez spedytora wykonane (L. D. V. 8588/6/28).

187. *(art. 146, 154 i 156).* Podania o udzielenie pozwolenia władzy wodnej, przewidzianego w art. 45 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 (Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 936), podlegają w myśl art. 146 (punktu 3) u. o. s. opłacie w wysokości 10 zł., gdyż w myśl § 9 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 7 maja 1924 r. w przedmiocie urządzenia i prowadzenia ksiąg wodnych wraz ze zbiorami map wodnych i dokumentów (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 468) pozwolenie takie ma być z urzędu wpisane do księgi wodnej.

Pozwolenie udzielone na mocy powołanego art. 45 ustawy wodnej podlega zasadniczo opłacie w wysokości 3 zł., przewidzianej w art. 154 u. o. s. Jeżeli jednak przedmiotem takiego pozwolenia jest stałe prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego, a w szczególności, gdy pozwolenie tyczy się urządzenia zakładu kąpielowego, przeznaczonego do publicznego użytku (art. 45, punkt 7 ustawy wodnej) albo urządzenia stałego przewozu (art. 45, punkt 8 ustawy wodnej), to podlega opłacie w wysokości 20 zł., przewidzianej w art. 156 (punkcie 5) u. o. s." (L. D. V. 8714/6/28).

Monopol Spirytusowy.

347.

OBWIESZCZENIE

Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego

z dnia 27 września 1928 r.

o ukończeniu rejestracji wódek gatunkowych.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego na mocy § 42 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 201) oraz obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 7 marca 1927 r. o rejestracji wódek gatunkowych („Monitor Polski" z dnia 15 marca 1927 r. Nr. 60, poz. 133) podaje do publicznej wiadomości, iż rejestracja wódek gatunkowych, wyrobu prywatnych fabryk, została zakończona na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Wykazy wyrobów wódczanych zarejestrowanych zakomunikowano fabrykom, właściwym Urzędom Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych, oraz Izbom Skarbowym.

Od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia fabryki wódek mogą wyrabiać jedynie wód ki zarejestrowane, przyczem na etykiecie winien być uwidoczniony numer rejestru, pod którym dana wódka została zarejestrowana.

Za wypuszczenie do obrotu handlowego wyrobów:

1) niezarejestrowanych,

2) oznaczonych niewłaściwym numerem rejestracyjnym lub niewłaściwą nazwą,

3) niezaopatrzonych w cechy rejestracyjne lub w opaski,

4) zaopatrzonych w etykiety, nieposiadające wszystkich przepisami ustalonych oznaczeń lub posiadające oznaczenia niezgodne z obowiązującemi przepisami i

5) za używanie dla wódek gatunkowych nazw, znaków lub jakichkolwiek określeń, mogących wzbudzić mniemanie, że są wyrabiane przez Państwowy Monopol Spirytusowy, fabrykanci wódek pociągani będą do odpowiedzialności karno-skarbowej.

Dyrektor

Państwowego Monopolu Spirytusowego:

(—) J. Kuroczycki.

(Monitor Polski z dnia 10 października 1928 r. Nr. 234, poz. 535).

Monopol soli.

348.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 września 1928 r.

w sprawie zmiany rabatu handlowego dla sprzedawców soli.

Na zasadzie §§ 4 i 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) zarządzam co następuje:

§ 1. Rabat handlowy ustala się:

a) dla wolnych składów na 4% ceny sprzedażnej soli bez względu na gatunek za sprzedaż z wolnego składu do 600 tonn miesięcznie,. 3% za sprzedaż z wolnego składu powyżej 600 tonn miesięcznie, oraz

2% od przesyłek soli, dostarczonej hurtowniom na zamówienie wolnego składu bezpośrednio z salin,

b) dla hurtowni na 5½% ceny sprzedażnej soli bez względu na gatunek dla hurtowni położonych w odległości do 5 klm. od najbliższej stacji kolejowej, 7½% dla hurtowni odległych do 15 klm. od najbliższej stacji kolei żelaznej oraz 9% dla hurtowni odległych powyżej 15 klm. od stacji kolei żelaznej,

c) dla drobnych sprzedawców na 11% ceny sprzedażnej soli bez względu na gatunek.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1928 r., a równocześnie traci moc § 2 rozporządzenia z dnia 21 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 930).

Minister Skarbu:
(—) G. Czechowicz.

(Dz. U. R. P. z 12 października 1928 r. Nr. 87, poz. 766).

Przepisy celne.

349.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 29 września 1928 r.

w sprawie ustanowienia cła wywozowego od owsa.

Na podstawie art. 7 ust. a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się cło wywozowe od owsa, wobec czego poz. 248 taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 76, poz. 536) otrzymuje następujące brzmienie:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg. zł	gr.
248	owies	10.—	

§ 2. Od owsa, nadanego do wywozu zagranicę za dokumentem przewozowym najpóźniej w przeddzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, cło wywozowe nie będzie pobierane w ciągu dni 20 po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 lipca 1929 r. włącznie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 12 października 1928 r. Nr. 87, poz. 768).

350.

OKÓLNIK L. D. IV 1193/3 28

z dnia 4 października 1928 r.

w sprawie wywozu zwierząt zagranicę.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wywozu zagranicę zwierząt dotyczą pośrednio lub bezpośrednio poniżej powołane dekrety Prezydenta R. P. oraz przepisy wykonawcze wydane na ich podstawie:

I. a) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77/1927, poz. 673),

b) rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 42/1928, poz. 408), jako przepis wykonawczy;

II. a) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 98/1927, poz. 859),

b) rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44/1928, poz. 425) jako przepis wykonawczy.

Na podstawie wyżej powołanych dekretów i rozporządzeń zarządza się co następuje:

I. Wywóz w czasie normalnym.

a) Konie.

1) Przy wywozie zagranicę koni 4-letnich i starszych należy żądać od zgłaszającego wywóz przedstawienia „dowodu tożsamości konia" oraz „urzędowego zaświadczenia weterynaryjnego" (Dz. U. R. P. Nr. 42/1928, poz. 408, §§ 14 i 17 i Nr. 44/1928, poz. 425, §§ 19, 20 i 25 pkt. 5).

2) Młodsze konie mogą być wywożone, aż do czasu odwołania, za urzędowemi zaświadczeniami weterynarynemi oraz jednostkowemi świadectwami miejsca pochodzenia zwierząt (Dz. U. R.

P. Nr. 42/1928, poz. 408, §§ 2 — 6 i 13 tudzież wzór Nr. 1).

3) Konie pracujące stale pod ziemią nie będą obdzielane dowodami tożsamości (Dz. U. R. P. Nr. 44/1928, poz. 425, § 22 ustęp ostatni), mają być zatem wypuszczane zagranicę na podstawie „urzędowego zaświadczenia weteryntryjnego" oraz jednostkowych świadectw miejsca pochodzenia zwierząt (Dz. U. R. P. Nr. 42/1928, poz. 408, §§ 2 — 6 i 13. tudzież wzór Nr. 1).

4) Przy wywozie koni, pochodzących z obszaru W. M. Gdańska wystarczy świadectwo lekarza weterynaryjnego W. M. i zaświadczenie, że koń pochodzi z wymienionego obszaru.

b) Inne zwierzęta.

Przy odprawie wywozowej zwierąt jednokopytowych (prócz koni) następnie bydła rogatego, cieląt, świń, owiec, kóz, prosiąt, jagniąt, koźląt i drobiu należy żądać zawsze „świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt" oraz „urzędowego zaświadczenia weterynaryjnego" (Dz. U. R. P. Nr. 42/1928, §§ 13 — 17 tudzież wzór Nr. 4 do § 15).

II. Postępowanie urzędów celnych przy odprawie wywozowej.

1) W deklaracjach celnych wywozowych należy zanotować Nr., miejsce wystawienia i datę „świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt" i „urzędowego zaświadczenia weterynaryjnego"; na dokumentach tych natomiast umieścić: Nr. deklaracji celnej wywozowej i datę występu, pieczęć urzędową oraz podpis urzędnika celnego, który transport odprawił. Same zaświadczenia winny być stronie zwrócone.

2) Przy wywozie koni 4-letnich i starszych zagranicę na stałe należy:

a) zanotować w „dowodzie tożsamości konia" na str. 18 występ konia zagranicę'

b) wyciąć z dowodu tożsamości strony 19 — 24 (żółte kartki), dotyczące orzeczeń o zdolności konia do celów wojskowych oraz orzeczeń komisji remontowej i poborowej i dołączyć je w sposób trwały do odpowiedniego zgłoszenia statystycznego;

c) dowód tożsamości konia zwrócić zgłaszającemu konia do wywozu, jako dokument, który ma iść razem z koniem zagranicę;

d) wysłać do urzędu gminnego, względnie magistratu, w którym koń ostatnio był zapisany w księdze ewidencyjnej (nazwa urzędu gminnego wpisana jest przy adresie właściciela na str. 4 — 8 dowodu tożsamości), zawiadomienie treści następującej:

„Zawiadamia się, celem skreślenia z ewidencji, że w dniu . . . . wyprowadzono zagranicę konia, posiadającego „dowód tożsamości" Serja . . . . . Nr. . . . . .
. . . . . Nr. . . .
Urząd Celny
w . . . .
M. P. podpis . . . . . . ".

3) Przy wywozie, względnie wyprowadzeniu koni zagranicę **czasowo** (np. na wyścigi, wystawę i t. p.), kartek żółtych nie należy wycinać, a ograniczyć się krótką adnotacją na str. 18 dowodu, że „w dniu . . . . do poz. . . . . . wywieziono, względnie wyprowadzono konia czasowo zagranicę (na wyścigi, wystawę i t. p.) przez urząd celny w . . . . ".

4) Gdyby strona nie przedstawiła „dowodu tożsamości", a tylko „urzędowe zaświadczenie weterynaryjne", należy przed odprawą ostateczną wypełnić w obecności właściciela konia (przewodnika) w 2 egzemplarzach kwestjonarjusz według załączonego wzoru.

Jeden egzemplarz kwestjonarjusza należy odesłać do tego starostwa, z którego okręgu koń pochodzi, a drugi egzemplarz z notatką, do którego starostwa został skierowany pierwszy egzemplarz, dołączyć do zgłoszenia statystycznego.

Bez „urzędowego zaświadczenia weterynaryjnego" i „świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt" względnie dowodu tożsamości konia, nie wolno urzędowi celnemu dokonywać odprawy wywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 42/1928, poz. 408, §§ 1 — 6 i 13 — 17).

5) Dowody tożsamości koni zostały wydrukowane w formie małych książeczek, w których stronice 1 do 18 wykonane są na papierze białym, a stronice 19—24 na papierze koloru żółtego.

III. Wywóz podczas ogłoszenia mobilizacji.

1) Z chwilą ogłoszenia mobilizacji niedozwolony jest wywóz zwierząt pociągowych (Dz. U. R. P. Nr. 44/1928, poz. 425, § 2).

2) Pozwoleń na wywóz udziela Urząd Wojewódzki (Dz. U. R. P. Nr. 44/1928, poz. 445, § 3).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. W. Rasiński.*

Wzór kwestjonarjusza (rozdział II, pkt. 4).

Urząd Celny w . . . .
L. dz. . . . .

KWESTJONARJUSZ

(wypełnić w 2 egzemplarzach przy wywozie zagranicę konia bez dowodu tożsamości).

Dnia . . . . do poz. rej. wywozu . . . . urząd celny w . . . . dokonał odprawy celnej konia, dla którego nie przedstawiono „dowodu tożsamości".

Opis konia:

1) płeć: . . . .
2) rok urodzenia: . . . .
3) wzrost: . . . . . centymetrów.

Według przedstawionego świadectwa pochodzenia, koń opisany powyżej pochodzi:
z . . . .
(miejscowość i gmina) (powiat)
. . . .
(województwo)

Właściciel (sprzedający, wyprowadzający) konia — Pan . . . . zamieszkały w . . . . nie przdstawił „dowodu tożsamości" z powodu . . . .

I egzemplarz przesłano do starostwa w . . . .

II egzemplarz dołączono do zgłoszenia statystycznego.

Podpis urzędnika celnego:

(Mon. Pol. Nr. 237 poz. 544 z dn. 13.X. 1928 r.).

Przepisy rachunkowo-kasowe.

351.

OKÓLNIK Nr. 96.

z dnia 18 września 1928 r.

w sprawie zmiany § 33 Przep. rach.-kasowych *) oraz § 88 Instrukcji dla kas skarbowych.

Do wszystkich władz centralnych, izb skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy))

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli zmienia brzmienie § 33 Przepisów rachunkowo-kasowych i § 88 Instrukcji dla kas skarbowych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 45, Monitor Polski Nr. 285 z r. 1921), nadając tym paragrafom brzmienie następujące:

§ 33 Przepisów rachunkowo-kasowych.

„Władze asygnujące mogą w asygnacjach polecać kasom przesyłanie wyasygnowanych sum pocztą. W tych wypadkach przesyła się kasie asygnację wraz z nieodciętym talonem i wypełnionym przekazem pocztowym, a pismo, zawiadamiające o przekazaniu wyasygnowanej sumy, właściwej osobie.

Kasa wysyła adresatowi należną sumę, talon z adnotacją o wysłaniu pieniędzy zwraca władzy asygnującej, a kwit pocztowy przykleja do asygnacji w miejscu, przeznaczonem na pokwitowanie asygnowanej sumy.

Funkcjonarjuszom państwowym, urzędującym poza siedzibą kasy, mogą być pobory służbowe przekazywane za pośrednictwem poczty, na kilka dni przed terminem ich płatności. W tym celu władza asygnująca przesyła asygnację wraz z wypełnionym przekazem najpóźniej na 5 dni przed nastaniem terminu płatności poborów — do kasy, która zaznacza czerwonym atramentem na przekazie, termin płatności w formie: „wypłacić nie wcześniej, jak dnia . . . . 19 . . . r." i natychmiast nadaje przekaz na pocztę.

Koszta przesyłki pocztą wszelkich należności, do których poniesienia obowiązany jest Skarb Państwa, pokrywa się z kredytu, przewidzianego w budżecie Ministerstwa Skarbu.

Sposób pokrycia kosztów przesyłki pocztą należności wskazuje władza asygnująca, umieszczając w treści asygnacji uwagę: „ na koszt Skarbu Państwa" lub też „na koszt strony". W tym ostatnim wypadku przekaz pocztowy powinien opiewać na sumę należności, pozostałą po potrąceniu kosztów przesyłki, które naleeży uwidocznić na odcinku przekazu, przeznaczonym dla odbiorcy".

§ 88 Instrukcji dla kas skarbowych.

„eżeli urząd dysponujący nadeśle asygnację z poleceniem przesłania gotówki pocztą, to kasa załatwia wypłatę najpóźniej na drugi dzień po otrzymaniu takiego polecenia i pokwitowanie poczty przykleja do asygnacji w miejscu, przeznaczonem na pokwitowanie asygnowanej sumy. Urząd dysponujący, polecając przesłanie pieniędzy pocztą, powinien dołączyć do asygnacji wypełniony przekaz pocztowy, względnie zaadresowaną kopertę na list pieniężny. Asygnacja taka winna być nadesłana wraz z talonem. Kasa zanacza na talonie asygnacji o wysłaniu pieniędzy z wyszczególnieniem pozycji dziennika rozchodu, oraz daty przesłania i odsyła go niezwłocznie urzędowi dysponującemu

Funkcjonarjuszom państwowym, którzy mają siedzibę urędową poza siedzibą kasy, mogą być wysłane pobory służbowe pocztą zapomocą przekazu — na kilka dni przed terminem płatności. Po otrzymaniu asygnacji wraz z wypełnionym przekazem, kasa po dopełnieniu formalności rachunkowo-kasowych, wypisuje czerwonym atramentem na przekazie termin płatności w następującej formie. „wypłacić nie wcześniej, jak dnia . . . . 19 . . r." i nadaje natychmiast przekaz w urzędzie pocztowym.

Koszta przesyłik pocztą wszelkich należności, do których poniesienia obowiązany jest Skarb Państwa, pokrywa się z kredytu, przewidzianego w budżecie Ministerstwa Skarbu, na zadzie rporządzonych przez kasę not, z powołaniem się w nich na asygnacje, do których zostały przyklejone pokwitowania pocztowe.

Sposób pokrycia kosztów przesyłki pocztą należności wskazuje władza asygnująca, umieszczając w treści asygnacji uwagę: „na koszt Skarbu Państwa" lub też „na koszt strony". W tym ostatnim wypadku przekaz pocztowy powinien opiewać na sumę należności, pozostałą po potrąceniu kosztów przesyłki, które należy uwidocznić na odcinku przekazu, przeznaczonym dla odbiorcy.

Na życzenie wierzyciela Skarbu, wyrażone na odwrotnej stronie talonu asygnacji, nadesłanego kasie, może mu być należność przekazana przez kasę pocztą, za potrąceniem kosztów przesyłki".

Okólnik z dnia 23.V 1927 r. L: DK. 1341/W. A. K. w sprawie częściowej zmiany § 88 Instrukcji dla kas skarbowych uchyla się.

(—) *Grodyński.*
Podsekretarz Stanu:

*) Patrz Mon. Pol. Nr. 231 poz. 529 z dnia 6.X. 1928 r.

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22. Nr. 43474. 19.X. 1928 r. 7500.